

Füme Bulutlar

– İlkü AHISKA · 27 Şubat 2014

Yoğunlaşmış gökyüzü, dökülmüyor toprağa.
Her tarafı kaplamış , kasvet veren bulutlar.
Susuzluktan kurur gül çiy düşmüyor yaprağa.
Gerçek olmaz bir türlü, beklenen umutlar.

Azgın dalga kabarıyor, çarpar vurur sahili.
Kapkara bir renk alır , denizlerin dahili.
Bu havada tur atar , insanların cahili.
Kanat çırpan martılar, sözlerimi kanıtlar.

Baktıkça hüznün verir, sahillerin tadı yok.
Yaşam dolu, rengarenk, yazlıkların adı yok.
Çekilmişler bir yere, insanların şadı yok
Sızlatıyor içimi, terk edilmiş konutlar.

Domur domur birikir gözyaşlarım içimde.
Günden güne çoğalır beyaz teller saçımda.
Dertler öyle doldu ki, yer kalmadı fıçımda .
Mahzun gönlüm besteler, türlü çeşit ağıtlar.

Kış mevsimi gelince, duygularım paslanır.
Yeisle çarpar kalbim, merhametle yaslanır.
İssiz ücra yerlerde, fakirlere taslanır.
Soğudukça havalar düşündürür yakıtlar.

Bir damlayla taşacak içimde dolan yaşlar.
Akıtırsam zehrime belki mutluluk başlar.
Deva bulur kaderim, artık çatılmaz kaşlar.
Yağarsam rahmet gibi, can özümü soyutlar.

Füme renkli bulutla, hem dert olup ağlarım.
Göz yazlarım sel olur yağmurlarla çağlarım.
Ürün verir bol cana, bahçelerim bağlarım.
Artık geldi galiba, beklediğim vakitler.

Ülkü Ahıska

Taslanmak: Üzölmek,canı sıkılmak

Fondaki resim kendi çalıřmam